

פירוז סיני מחייב את הצבא המצרי ניהול מילחמה התקפית וקרבות ניידים נגד צה"ל במרחבים הפתוחים של סיני

סיני - האגרוף המיוותר

הירוק מהווה קו הגנה קצר בהרבה מזה הנוכחי בסיני.

יתרה מזו: קטעים נרחבים ממנו, בעיקר במרכז ובדרומו, הם שטח הררי קשה-עבירות, שאינו מאפשר פיתוח מיתקפה ממונעת נרחבת.

● מיספר מיתקני-אימונים והדרכה מרכזיים של צה"ל ממוקמים בחלקה הדרומי של ישראל, סמוך לקו הירוק. מיתקנים אלה כוללים הן כוחות-שריון והן כוחות-חי"ר מעולים, המסוגלים לתגבר את הקו הירוק במרחבי זמן של שעות ספורות, ובכל מיקרה — הרבה לפני שהמצרים יצליחו ליצור איום יבשתי על קו זה. בכך מהווים כוחות אלה תחליף מידי לחלק מן הכוחות הסדירים, שיקוצצו מן הסד"כ הנוכחי הערוך בסיני.

● ולבסוף, עיקרון „העייפות“ החל על כל צבא הפורץ קדימה למרחק של 200 ק"מ מתשתיתו הלוגיסטית ומשיטחי היערכותו הקבועים, ואשר את תוצאותיו, לגבי הצבא המצרי, יארתו בכתבה הראשונה בסדרה זו (העולם הזה 2116). פירושו כי גם אם הצבא המצרי יצליח להציב את עיקר כוחותיו לאורך הקו הירוק, לאחר גיחה מאסיבית ומאירה, הרי יהיו אלה כוחות החס"רים את אורכה-הגשימה לפיתוח מיתקפה לעבר הקו הירוק. כל השינויים הללו — שהחיות האיום המיצרי היבשתי, קיצור משך הגיוס, קיצור קו ההגנה, הנוכחות של כוחות במיתקני-הדרכה-ואימונים לאורך הקו הירוק,

צה"ל לאורך הקו הירוק, קביעה זו תישמע בוודאי פרדוקסלית לאותם הסבורים כי נסיגה מחייבת דווקא תיגבור כוחות, וזאת כדי לפצות על אובדן השטח, אך, כפי שאראה, השינויים הגיאוגרפיים, סטרטגיים, המתחייבים מפירוז סיני, מבטלים את עיקרון החליפין בין גורם השטח לבין גורם הכוח, עיקרון המונח ביסוד התפיסה הגורסת כי יתור על שטח מחייב, תמיד ובהכרח, תוספת כוחות לקיוו הוויתור.

אנח

שבי תמיר

נציג, איפוא, את השינויים הכרוכים בהיערכות לאורך הקו הירוק, המאפשרים צימצום דרסטי בהיקף הכוחות שיוקצו לחזית המיצרית:

● צה"ל יצליח, גם בנסיבות המהמורות כי יותר, לגייס את כוחות-המילואים ולהציבם לאורך הקו הירוק לפני יצירת מגע עם כוחות-היבשה המיצריים.

קביעה זו מבוססת על שילוב של שני נתונים חדשים: ראשית — האיום של כוחות-היבשה המיצריים מושהה לפרקי-זמן של יממה, לפחות, ושנית — משך הגיוס של כוחות-המילואים מצטמצם, כתוצאה מהתקרבות שטחי היערכות למרכזי-האולוסיה, וכן כתוצאה מכך שהגיוס כולל כוח-אדם בלבד, כאשר מערכות-הנשק מוצבות בשיטחי היערכות עצמם.

מוטב אולי להמחיש קביעה זו: אוגדת שרון התגייסה והתייצבה באיזור התעלה, במילחמת 73, לאחר 24 שעות, וכל זאת תוך נסיעה על שרשראות, לא תהיה זו, איפוא, הערכה אופטימית אם נניח כי אוגדה זו תצליח להיערך, לאורך הקו הירוק, תוך 15 שעות, וזאת, אם אנו מניחים כי הציוד עצמו ימוקם בסמוך לקו הירוק עצמו, וכי תהליך הגיוס כולל רק את חיילי-המילואים (למעשה, בנסיבות אלו — זו הערכה מהמירה).

לעומת זאת, אין ספק שהמצרים לא יצליחו להציב את עיקר כוחם — או אפילו חלק ניכר ממנו — תוך פרקי-זמן של 15 שעות בסמוך לקו הירוק, וזאת גם אם נניח כי כוחות אלה לא יותקפו על-ידי חיל-האוויר הישראלי, ולא יהיו נתונים לנסיגות-השהייה והתשה של כוחות מוטסים או משוריינים סדירים כבר בתוך סיני, וכי התקדמותם מתקיימת למעשה כמעט-פיזיקלי בלתי מופרע לחלוטין.

ברור איפוא, כי החיית המגע היבשתי, וקיצור משך הגיוס, יאפשרו לצה"ל לגייס את כוחותיו ולהציבם לאורך הקו הירוק עוד בטרם נוצר איום מיצרי על קו זה, וזאת גם שחנת ההנחות המהמורות ביותר מבחינת צה"ל. ● שינוי נוסף, המאפשר קיצוץ הכוחות הדרושים לביצוע המוקצה לחזית המיצרית, הוא שהקו

מיסגרת הצגת התיזה המרכזית של סדרת-כתבות זו — כי היערכות צה"ל לאורך הקו הירוק ומאחורי סיני מסורז עדיפה על היערכותו הנוכחית בסיני — הוצג מיסוד חלקי של היתרונות הכרוכים בהיערכות לאורך הקו הירוק (העולם הזה 2125, 2116). כתבה זו משלימה את מיסוד היתרונות, תוך התמקדות בהצגת היתרונות הבאים:

- צימצום משמעותי ביותר של הכוח הסדיר המוקצה לחזית זו, והעברת כוח בסדר-גודל אוגדתי מתוך הסד"כ הסדיר, הערוך כיום בסיני, אל החזית המיזרחית.
- העתקה מהירה של מאמצים-הכרעה מחזית לחזית, ובכך קיצור משך המילחמה.
- קיצור משך הגיוס של כוחות המילואים.
- הקלת הנטל הלוגיסטי, והעברת משאבים וכוח-אדם מן המערך הלוגיסטי למערך הלוחם.
- הימנעות ממתקפת-פתע יבשתית סימולטאנית בחזית המיצרית ובחזית המיזרחית.
- צימצום פוטנציאל הפעילות ההתקפית של כוחות הקומנדו המצריים.
- צימצום פוטנציאל האיום של מסוקי-התקיפה הימצריים.
- שחיקת היתרונות היחסיים של החי"ר המיצרי בהקשר להפעלת טילי ג'ט.
- מניעת הצבא המיצרי מניהול מילחמה דפנסיונית

הניסיון הוכיח כי ניהול מיתקפה ניידת חושף את כל נקודות-החורפה של הצבא המצרי

ברמה האיטרטגית, מילחמה ההולמת את נתוניו המשאביים, האנושיים, האירגוניים והפיזיקליים.

העברת כוחות לחזית המזרחית

היערכות הנוכחית של צה"ל בסיני מחייבת אותו להציב כח ניכר, אף שהחזית המיזרחית הינה, כיום, מכל הבחינות, החזית העיקרית בכל מילחמה עתידית. תופעה זו שג הקצאה מעוותת של משאבים וכוחות, שהיא תוצאה הכרחית של ההיערכות הנוכחית בסיני, תתבטל מאליה, אם יוערך

העליזות הישראלית בקרבות ניידים, הנשענת על אש ותימרון, מובילה בהכרח לאימוץ אסטרטגיה התקפית

ועיקרון „העייפות“ — כל אלה מאפשרים להעביר חלק משמעותי מן הכוחות הסדירים, המרותקים כיום לחזית המיצרית, אל החזית המיזרחית. אני מעז לומר, כי העברת סד"כ אוגדתי מן החזית המיצרית לחזית המיזרחית הינה הערכה מומעטת, המתחייבת בהיערכות לאורך רך הקו הירוק, וכי בפועל — אם יושג הסדר — יעביר צה"ל סד"כ עידאוגדתי מחזית זו לחזית המיזרחית.

כל זאת תוך הנחה שצה"ל אינו מפעיל את זכותו להגיב על החדירה המיצרית המאסיבית לסיני המפורז — זכות שבודאי תמוסד ותבוסט מעבר לכל ספק בהסכסך השלום — אלא מגיב תגובה פאסיבית בלבד, המתבטאת בגיוס כוחות-המילואים ותיגבור היערכות בכוחות ממי-